

forskellige ere vi ikke i denne Henseende fra to stammebeslægtede Folk — jeg tænker paa Englænderne og Svenskerne. Ogsaa hos disse to Folk har man haft Omvæltninger, ogsaa der har det til sine Tider set ud, som om man vilde forlade det gamle Grundlag, som om man vilde eksperimenterere med noget helt nyt; men altid har disse Nationers sunde Sans ført dem til at genoptage den gamle Traad og bygge videre paa den. Derfor rage de netop saa overordentligt højt op i Europas konstitutionelle Liv. Var det ikke paa Tide, at vi toge Eksempel — ikke af deres Former, thi jeg tror, at ethvert Plagiat er uheldigt — men tog Eksempel af den Kontinuitet, der har kendetegnet deres politiske Udvikling? Var det ikke paa Tide, at ogsaa de Herrer i den danske Rigsdag, der ville hurtigere frem end vi, erindrede, at kun gennem Kontinuitet, kun gennem en Udvikling af det bestaaende kan Stabilitet opnaas, og at enhver Udvikling, der gaar frem i Spring, tidligere eller senere maa ende med Reaktion.

Vor hele nuværende kommunale Ordning hviler baade i Købstæderne og paa Landet paa to Vælgerklasser, og jeg ser ingen Grund til, at man skulde forlade denne Basis, hvilket jo ikke udelukker, at det, da den paagældende Lovgivning nu er mere end en Menneskealder gammel, kan være ganske naturligt, at den tages op til Revision. Jeg har tidt hørt den Mening fremsat, at en gammel Lov altid er en god Lov. Det er selvfølgelig ikke Tilfældet, thi den bedste Lov kan simpelthen gennem at blive forældet blive en daarlig Lov, men derfor er det ikke sagt, at Princippet i Loven er daarligt, og det tror jeg netop ikke, det er her. Som sagt, mine Meningsfæller og jeg ere paa denne Basis aldeles rede til at optage en Forhandling og gøre, hvad Tid og Billighed maatte kræve. Det er udtalt fra Ministerbænken her — og den højtærede Justitsminister har jo ogsaa paa given Foranledning i Folketinget udtalt, at han betragtede Indførelse af Forholdstalsvalg og Indførelse af almindelig Valgret som to Retfærdighedskrav. Deraf maa man vel kunne slutte, at ogsaa Regeringen mener; at de højstbeskattede skulle have en vis Garanti, en vis Indflydelse paa de kommu-

nale Sager, men hvorfor netop den ny Ordning, Indførelse af Forholdstalsvalg i Stedet for Inddeling i to Klasser, skal være Udtrykket for den endelige, absolutte Retfærdighed, det forstaar jeg ikke. Jeg tror overhovedet, at det er meget vanskeligt at komme til nogen Ordning, med Hensyn til hvilken man kan blive enig om, at den er den absolut retfærdige. Det har jo ogsaa vist sig, at ikke en Gang Folketinget mente, at Regeringsforlaget naaede denne absolutte Retfærdighed, ellers vare de Ændringer, der bleve stillede til 2den Behandling, vel ikke fremkomne. Naar jeg har anstillet mine Betragtninger over dette Lovforslag, har jeg ganske naturligt nærmest tænkt paa Forholdene paa Landet, ikke alene fordi jeg er bedst kendt med dem, men ogsaa fordi det her drejer sig om Forandring med Hensyn til to forskellige Raad, nemlig Sogneraad og Amsraad, men det gør mig ikke blind for, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, ogsaa er af den allerstørste Vigtighed for Købstæderne og København, først og fremmest for Købstæderne, der ikke have nogen lovbestemt Skattegrænse, og hvor altsaa den almindelige Vælgerklasse ved til en given Tid at erobre det hele Kommunalraad efter eget Forgodtbefindende kan forandre Skattegrænsen. Dette vil efter mine Begreber bidrage til at fremme det allerede nu eksisterende uheldige Forhold, at man fra Købstæderne driver dem, som besidde noget, til København, hvor de dog have en relativ Beskyttelse. Derfor mener jeg, at dette Lovforslag ogsaa for Købstædernes Vedkommende er af største Betydning. Vi have jo hidtil haft en Tredeling, saaledes at Forholdene have været ordnede paa forskellig Maade paa Landet, i Købstæderne og i København. Jeg ser ingen tvingende Grund til, at man skulde forlade denne Tredeling, naar Forholdene ere saa ganske forskellige, som de ere her.

Her ved 1ste Behandling at fremsætte positive Forslag om, hvorledes man mener, at Forholdet bør ordnes, og hvilke Indrømmelser man kan gøre, vilde jeg anse for fuldstændig uhensigtsmæssigt. Det har jo allerede vist sig ogsaa fra konservativ Side, at man er — jeg vil ikke sige — saa enig, men at man ser saa forskelligt